

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af bogføringsloven.

(Lovforslaget (nr. 136) findes i tillæg A. sp.2677, fremsættelsen i tidenden sp. 3522).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Chr. Thomsen: Jeg forstår udmærket handelsministerens motivering for at fremsætte lovforslaget; jeg tror nemlig heller ikke, det vil være muligt på én gang at skaffe kvalificeret regnskabskyndig bistand til alle de ca. 8.000 landmænd, der ved 14. almindelige vurdering kom over grænsen for bogføringspligt.

Der er i lovforslaget nævnt 2 muligheder: enten at inddrage dem i 2 hold eller i 3 hold. Jeg vil gerne, at vi i et udvalg får anledning til at overveje, om vi ikke kan presse det ned til 2 hold, for i virkeligheden ligger det jo sådan, at hverken landbruget eller skattemyndighederne eller ministeriet er interesseret i, at det tager længere tid end højest nødvendigt.

I øvrigt kan jeg på mit partis vegne sige, at vi er villige til en hurtig og en velvillig behandling af lovforslaget.

Poul Nielsen: Mit partis ordfører i denne sag, hr. Juul-Madsen, er forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor ganske kort sige, at vi kan anbefale det foreliggende lovforslag.

Det er helt naturligt, at der sker den tilføjelse til § 1, som her er foreslået. Det er af praktiske hensyn, det sker, for det er jo ikke muligt at få kvalificeret regnskabsmæssig bistand for de mange jordbrugere, som nu skal være bogføringspligtige efter 14. almindelige vurdering. Men jeg vil på mit partis vegne henstille, at det sker i 3 tempi. Jeg forstår på den socialdemokratiske ordfører, at man meget gerne vil nøjes med 2, men jeg tror ikke, det er muligt at skaffe den fornødne

medhjælp, medmindre det sker i 3 tempi. Det kan vi formentlig drøfte i et udvalg.

Niels Jørgen Nielsen: Der har igennem de senere år været en voksende forståelse for bogføringens værdi for den praktiske landmand, og en væsentlig årsag hertil har nok været, at den bistand, der er ydet den enkelte landmand fra landbrugets egne regnskabscentraler, ikke har indskrænket sig til det rent skattemæssige, men tillige været en driftsmæssig vejledning. Jeg tror, det vil være både i landbrugets og i samfundets interesse, at den linje kan fastholdes og yderligere udbygges. Det kræver personale, som ikke blot har regnskabsmæssig uddannelse, men tillige er i stand til at give en driftsøkonomisk vejledning. Dette krav vil det ikke være muligt at imødekomme på en tilfredsstillende og forsvarlig måde, hvis arbejdet pludselig skal udvides med 18 pct., som tilfældet vil blive, hvis de ca. 8.000 landmænd, der efter 14. almindelige vurdering er blevet bogføringspligtige, alle skulle begynde at bogføre fra 1. januar i år. Vanskelighederne er blevet særlig store i den vestlige del af landet, hvor stigningen i antallet af bogføringspligtige er forholdsvis størst.

Det lovforslag, som handelsministeren her har fremsat for at lette de praktiske vanskeligheder, er derfor meget påkrævet. Ved at gennemføre bogføringspligten for de ca. 8.000 over 2 år vil det rent praktisk være muligt at magte opgaven på en forsvarlig måde. I sin skriftlige fremsættelse giver ministeren udtryk for, at det er hans hensigt at lade bogføringspligten træde i kraft i 3 tempi, og vi fra venstres side kan give tilslutning til en sådan praksis. Jeg hørte, at hr. Chr. Thomsen ønskede, det skete så hurtigt som muligt, men netop af hensyn til de praktiske vanskeligheder vil det sikkert være rigtigt at tage det mere langsomt.

Selv efter den 14. almindelige vurdering vil der være ca. 92.000 landmænd, som ikke er bogføringspligtige. I de kommende år vil uden tvivl mange af disse landbrug blive nedlagt eller sammenlagt, men alligevel må vi forvente, at der også efter 15. vurdering til sin tid vil være en stærk forøgelse af de bogføringspligtige landmænds antal, og at en jævn overgang derfor vil blive ønskelig. Jeg kan på venstres vegne anbefale det

[Niels Jørgen Nielsen.]

foreliggende lovforslag til vedtagelse, men jeg har naturligvis ikke noget imod en udvalgsbehandling.

Så vidt jeg er orienteret, haster det med at få dette lovforslag vedtaget, eftersom man i praksis venter på loven i den grad, at man allerede er begyndt at indrette sig efter den.

Martin Pedersen: Formålet er efterhånden at inddrage alle landbrugere som regnskabsførende, og det vil jo ikke alene være hensigtsmæssigt af skattemæssige grunde, men også for de pågældende som erhvervsdrivende. Men det er rigtigt, at det ikke er særlig praktisk, at der kommer alt for mange til hvert fjerde år, og det må derfor anses for rimeligt, at man søger at få en fordeling inden for vurderingsperioden.

Vi kan fra det radikale venstres side slutte os lovforslaget i den foreliggende form og mener, det vil være udmærket, at det foregår i 3 tempi, men har naturligvis ikke noget imod at drøfte sagen i et udvalg.

Ove Munch: Det glædede mig at høre den radikale ordfører sige, at formålet var at inddrage alle landbrugere under bogføringspligten. Det fremgår blot ikke af lovforslaget. Tværtimod siger handelsministeren i sin fremsættelse, at det også i fremtiden ved de almindelige vurderinger vil kunne forventes, at der på én gang bliver et stort antal nye bogføringspligtige landbrugere. Altså, man forudsætter i dette lovforslag, at der i et betragteligt antal år ud i fremtiden vil ske skatteansættelse efter skøn i de nye stor-kommuner. Det er efter vores mening ikke fornuftigt, og vi er modstandere af dette lovforslag. Vi mener, at man så hurtigt som muligt skal over til, at alle er bogføringspligtige.

Handelsministeren (Knut Thomsen): Jeg takker for den nogenlunde enstemmige tilslutning til dette lovforslag, som jo er en parallel til et en gang tidligere fremsat lovforslag, kun at jeg denne gang har tilladt mig at foreslå, at handelsministeren fremtidig opnår en bemyndigelse som foreslået.

Jeg vil gerne sige til hr. Chr. Thomsen, at jeg naturligvis gerne skal komme med min viden i et udvalg, men at jeg omtrent har

udtømt min viden; det er jo noget, der beror på et skøn, hvor hurtigt man kan sætte denne bogføringspligt i gang. Afgørende for mig med hensyn til 2 eller 3 tempi har været de egne, i hvilke bogføringspligten nu indtræder. Der er altså i Jylland alene 5.500 nye bogføringspligtige, heraf 2.500 i Vestjylland: Thisted, Viborg, Ringkøbing og Ribe amtsråds-kredse. Jeg ved jo, at i disse egne er der samtidig de dårligst mulige forhold med hensyn til at søge anden hjælp, som man eventuelt kunne få udefra. Afstandene er lange, man er vant til at arbejde med dem, man kender, og det er altså årsagen til, at jeg denne gang, såfremt jeg opnår den ønskede bemyndigelse, gerne ville gennemføre det i 3 tempi. Men hvis udvalget har spørgsmål at stille mig, skal jeg gerne være til rådighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om mønstre.

(Lovforslaget (nr. 135) findes i tillæg A. sp. 2577, fremsættelsen i tidenden sp. 3485).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holm Tved: Med fremsættelsen af dette lovforslag har handelsministeren jo taget linjen op fra behandlingen af patentloven og ført den videre, og det skal han ikke have utak for. Allerede da vi behandlede forslaget om patentlov, var man klar over, at vi også var nødt til på et eller andet tidspunkt at tage spørgsmålet om mønstre op til behandling.

Lovforslaget er meget detaljeret, og både i bemærkningerne til de forskellige paragraffer og i den skriftlige fremsættelse er der